

levelsesrenten. Hertil kommer, at det ikke kan paaregnes, at disse Embedsstillinger vil strække sig over et større Spand af Aar — det nuværende Ministerium er det 25. efter Grundloven af 1849 — saa at Tilknytningen til Statstjenesten for disse Embeders Vedkommende er af mere forbigaaende Art end for øvrige Embedsmænds Vedkommende. Man har derfor stillet sig saaledes, at man anerkender en Ret for en Minister til mod kort Attest at tegne Overlevelsesrente, men ikke en Pligt. Retten er dog begrænset til et Tidsrum af tre Maaneder efter Udnævnelsens Datum eller — saafremt en Minister maatte indgaa Ægteskab i sin Funktionstid — fra Vielsens Datum, og saaledes at Overlevelsesrenten skal være tegnet indenfor det anførte Tidsrum.

Medens Embedsmanden altsaa skal sikre sin eventuelle Enke en bestemt Sum — en Regel, der under visse Omstændigheder kan virke meget byrdefuldt — er Enkeforsørgelsespligten for Bestillingsmænd ordnet efter et andet Princip. Her er Reglen nemlig den, at der til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten i Bestillingsmandens Lønning indeholdes 5 pCt. eller 3 pCt., der anvendes til Indkøb af en saa stor Forsikring, som efter de foreliggende Omstændigheder (de paagældendes Alder og lignende) kan erhverves.

De første Bestemmelser om Bestillingsmænds Enkeforsørgelsespligt — kombinerede med Regler for Alderdomsforsørgelse for Embedsmanden selv — findes i forskellige Lønningslove af 1870. Efter Loven af 2. Juli 1870 om Lønninger for forskellige under Finansministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd kan det saaledes bestemmes, at der skal afkortes indtil 5 pCt. i de paagældende Bestillingsmænds Lønninger for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres efterladte; de nærmere Regler i saa Henseende fastsættes af Finansministeriet ved et Regulativ. For saa vidt det Beløb, der efter denne Bestemmelse eller tilsvarende Bestemmelser i andre Lønningslove afkortes i Bestillingsmænds Lønninger, anvendes til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter i vedkommende, af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegningen af saadanne Overlevelsesrenter finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Loven af 5. Januar 1851 gælder med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Tilsvarende Bestemmelser er gentagne i de talrige specielle Lønningslove, som siden og navnlig i de senere Aar har set Lyset, og herefter kan det siges, at saa godt som alle Statens Bestillingsmænd er underkastede Enkeforsørgelsespligt efter fornævnte Regler. I Henhold til den givne Bemyndigelse har Finansministeriet fastsat de nærmere Regler i Regulativerne af 19. November 1870, 22. Marts 1880 og 21. Januar 1906. Det er sidstnævnte Regulativ, der i Hovedsagen anvendes, uden at de tvende andre udtrykkelig er ophævede.

Efter Regulativet af 21. Januar 1906 § 8 kan Finansministeriet indrømme Fri-tagelse for at tegne Forsikring, naar Bestillingsmanden paa fyldestgørende Maade godtgør, at der paa anden betryggende Maade er sikret hans eventuelle Enke en saadan livsvarig Forsørgelse, som findes passende.

Lønningsafdraget anvendes — som bemærket — til Tegning af Overlevelsesrente eller Livsforsikring efter Regulativets nærmere Regler. For disse pligtige Forsikringer udstedes der ikke Dokument, og Bonus bliver ikke udbetalt, men tilskrives Forsikringen. Hvis Bestillingsmanden fyldestgør sin Enkeforsørgelsespligt ved Tegning af frivillig Forsikring, forlanges derfor en Forsikring af Størrelse som den pligtige med Tillæg af ca. 10 pCt., til hvilket Beløb Bonus er anslaaet.

Bestillingsmænd har i samme Omfang som Embedsmænd Adgang til i Enkeforsørgelsesøjemed at benytte Forsikringer, der er tegnede i andre Selskaber end Statsanstalten, jfr. Lov Nr. 65 af 1. April 1914 § 39, 2. Punktum.